

فصلنامه علمی - پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی سبزوار

شماره ۱۶۰۶ - ۷۴۸۷

شماره مسلسل ۵۵

دوره ۱۷ / شماره ۱ / بهار ۱۳۸۹

- ۶... اثر منیزیم بر علائم ترک اعتیاد به مرفین در موش صحرایی..... محمد حسین آبادی، محمد حسین اسماعیلی، هاشم حق دوست بردی، حسن ازدری زومهری
- ۱۳... تأثیر نانومولار سلکوکسیپ در کاهش میزان بروز خارش ناشی از تجویز مپریدین داخل نخاعی..... مصطفی صادقی، علیرضا سلیمانی، علی موقق
- ۲۱... تأثیر سنگ شکنی برون اندامی بر تغییرات نوار قلبی در بیماران مبتلا به سنگ کلیه الهه ارمی، سعید فقیری، بهزاد فیض زاده، حبیب ... اسماعیلی، حسن ازدری زومهری
- ۴۷... بررسی مقایسه‌ای عوامل استرس زا و راهکارهای مقابله‌ای در افراد مبتلا به دیابت و سالم حمیدرضا آقامحمدیان، بهرام علی فنیری، مرضیه واعظی
- ۳۳... میزان سطح سرمی سایتوکین ۷-IFN در بیماران مبتلا به دیابت نوع ۲ همراه نفر و پاتی رضا نصرت آبادی، محمد کاظمی عرب آبادی، غلامحسین حسن شاهی، نرگس یقینی، وحید پولادوند، علی شمسی زاده
- ۳۹... شیوع همسرآزاری و عوامل مرتبط با آن در زنان مراجعه کننده به مراکز بهداشتی درمانی سبزوار در سال ۱۳۸۶ نعمه رزاقی، موسی الرضا نذین فر، آرش اکابری
- ۴۸... میزان آگاهی از نحوه استفاده صحیح و عوارض قرص لوونرژسترل در زنان مراجعه کننده به مراکز بهداشتی درمانی شهر سبزوار در سال ۱۳۸۷ رفیه جوان، رضا قروزان، معصومه هاشمیان، آرش اکابری
- ۵۴... بررسی و شناسایی گونه‌های مختلف کاندیدایی در واژینیت کاندیدایی در زنان مراجعه کننده به بیمارستان مبینی سبزوار در سال ۱۳۸۶ حسن معالیان، حسن روایسلاار، محمد حماد نمازی، آرش اکابری
- ۶۳... گزارش یک مورد تب کریمه کونگو همراه با بروسلوز مریم هاشمیان، مسعود ابراهیمی

بررسی مقایسه‌ای عوامل استرس‌زا و راهکارهای مقابله‌ای در افراد مبتلا به دیابت و سالم

حمیدرضا آقامحمدیان^۱، بهرام علی قنبری^۲، مرضیه واعظی^۳

^۱ استاد گروه روانشناسی دانشکده علوم تربیتی، دانشگاه فردوسی مشهد

^۲ دانشیار گروه روانشناسی دانشکده علوم تربیتی، دانشگاه فردوسی مشهد

^۳ کارشناس ارشد روانشناسی بالینی

نشانی نویسنده مسؤول: سبزوار، میدان دکتر شریعتی، بلوار شهید هجران، درمانگاه شبانه روزی شفا، مرضیه واعظی

E-mail: vaezy2000@yahoo.com

وصول: ۸۸/۱۲/۲۲، اصلاح: ۸۹/۲/۱۱، پذیرش: ۸۹/۳/۱۳

چکیده

زمینه و هدف: تأثیر استرس بر سطح قند خون متأثر ای پیچیده است اما ارتباط آن با سطح قند خون یا کنترل دیابت مشخص شده است. مطالعه حاضر به منظور بررسی مقایسه‌ای عوامل استرس‌زا و راهکارهای مقابله‌ای در افراد مبتلا به دیابت و سالم انجام شده است.

مواد و روش‌ها: مطالعه حاضر از نوع موردی - شاهدی می‌باشد که بر روی افراد دیابتی و سالم انجام شده است. حجم نمونه بر اساس $n=90$ و $m=5$. ۳۰ نفر برای هر گروه برآورد شد. ابزار پژوهش پرسنایی متوجه عوامل استرس‌زا روزمره و پرسنایی روش‌های مقابله با استرس بوده است. به منظور ارزیابی فرضیه‌های پژوهش از آزمون تی مستقل در نرم‌افزار SPSS استفاده شد. اعتماد پرسنایی مذکور ۸۸٪ و روابی آن ۰/۸۴٪ محاسبه شد.

یافته‌ها: در فراوانی عوامل استرس‌زا در افراد دیابتی (با نمره میانگین ۳۰/۷/۳۳) و سالم (با نمره میانگین ۲/۳۳/۳۰) تفاوت معناداری دیده شد ($P<0/05$). همچنین شدت عوامل استرس‌زا در بیماران دیابتی (با نمره میانگین ۳۰/۸/۲۶) و افراد سالم (با نمره میانگین ۵/۰/۲۶) تفاوت معناداری را نشان داد ($P<0/05$). بین راهکارهای مقابله‌ای در دیابتی‌ها (با نمره میانگین ۱۵/۰/۶) و افراد سالم (با نمره میانگین ۲۴/۷/۳) نیز تفاوت معناداری مشاهده شد ($P<0/05$).

نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌های تحقیق، فراوانی و شدت عوامل استرس‌زا در افراد مبتلا به دیابت بیشتر از افراد سالم بود. (مجله دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی سبزوار، دوره ۱۷/شماره ۱/صص ۳۲-۳۷).

واژه‌های کلیدی: عوامل استرس‌زا؛ راهکارهای مقابله؛ دیابت؛ سالم.

مقدمه

تغییرات انطباقی است که بدن فرد، برای کمک به او

از دیگاه سلیمانی، استرس واکنش نامشخص بدن

جهت تطبیق خود با انواع موقعیت‌های اجتماعی، سیاسی و محیطی ارائه می‌دهد (۱). همچنین استرس به موقعیت درونی فرد اطلاق می‌شود که تهدیدی را نسبت به شخص انتظار می‌رود، به عبارت دیگر، استرس مجموعه

خشم، شک و بی‌اعتمادی، افسردگی و کناره‌گیری بوده و دیابت آن‌ها را تشدید نموده و باعث ایجاد سبک زندگی نارضایتمندی می‌شود (۹).

این‌باشد که دیابت منع استرس و نگرانی زیادی برای این بیماران و خانواده‌های آنان است. مقابله سازگارانه با استرس‌های مرتبط با بیماری‌های هرمونی چون دیابت آسان نیست و بسیاری از بیماران با مشکلات زیادی رو به رو می‌شوند، زیرا مدیریت این بیماری تمام جنبه‌های زندگی شخصی اعم از تغذیه، ورزش، شغل، تفریح و زندگی خانوادگی و اجتماعی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. مطالعه حاضر با هدف مقایسه عوامل استرس‌زا و راهکارهای مقابله‌ای در افراد مبتلا به دیابت با افراد سالم انجام شده است.

مواد و روش‌ها

این پژوهش مورد‌شاهدی بر روی افراد دیابتی و سالم انجام شده است. حجم نمونه بر اساس $0.05/\alpha^2$ و $n=40$ نفر برای هر گروه برآورد شد. افراد انتخاب شده بر اساس خصوصیاتی چون جنسیت، سن، تحصیلات و شغل با نمونه افراد مبتلا به دیابت همتا شده‌اند. بعد از صحبت با بیماران مراجعت کننده به کلینیک که شرایط لازم برای شرکت در مطالعه را داشتند و ارائه راهنمایی‌های لازم، ۲۰ تا ۳۰ دقیقه وقت برای تکمیل پرسشنامه در اختیارشان گذاشته می‌شد. در این پژوهش، از پرسشنامه سنجش عوامل استرس‌زا روزمره (سازافینو، ۱۹۹۷) و پرسشنامه روش‌های مقابله با عوامل استرس‌زا (آقا محمدیان، اولادی و نورمحمدی، ۱۳۷۷) استفاده شده است.

پرسشنامه سنجش عوامل استرس‌زا روزمره شامل ۶۴ سؤال است که ابتدا وجود یا عدم وجود عوامل استرس‌زا روزمره را مشخص می‌کند و سپس فراوانی و ناخوشایندی آن را نشان می‌دهد. اعتبار پرسشنامه مذکور 0.88 و روانی آن 0.84 می‌باشد. پرسشنامه روش‌های مقابله با عوامل استرس‌زا، نیز شامل ۴۴ سؤال است و بر

وضعیت جسمی و یا آرامش روانی خود احساس کرده باشد (۲). لازاروس و فولکمن در شکل کلی از رویارویی را بیان نموده‌اند که شامل رویارویی مسئله‌مدار (Problem-focused) و رویارویی هیجان‌مدار (Emotion-focused) می‌باشد. مقابله مسئله‌مدار در حقیقت شامل تلاش‌هایی هدفمند برای کنترل و تغییر منع بریشانی می‌باشد، مثل فردی که در موقع ناراحتی، فعالیت یا سرگرمی جدیدی برای خود می‌باشد. مقابله هیجان‌مدار شامل تلاش‌هایی برای تعديل شناختی واکنش‌های هیجانی در موقعیت‌های استرس‌زا می‌شود، مانند فردی که در مقابل استرس‌کل مصرف می‌کند و یا ساعات و اوقات بیشتری را برای خود خیال‌پردازی می‌کند (۳).

از طرفی، دیابت ملیتوس یا بیماری قند یک اختلال متابولیکی است که از ویزگی‌های آن می‌توان به افزایش قند خون، اختلال در متابولیسم کربوهیدرات‌ها، چربی‌ها و بروتین‌ها، همراه با افزایش خطر ایجاد بیماری‌های عروقی اشاره نمود. حداقل مشخصه تعریف شده برای شناسایی دیابت، بالا بودن قندخون مزمن و پایدار است (۴). دیابت یکی از شایع‌ترین بیماری‌های مزمن است که نقش عوامل روانشناختی در آن در پژوهش‌های مختلف موردن توجه قرار گرفته است (۵). شخص مبتلا به دیابت نیازمند تطبیق فیزیکی و روانی است و باید دید جدیدی نسبت به خود داشته باشد (۶). استرس‌های مزمن و استرس‌های روانشناختی نقش بیماری‌های جسمی و ناراحتی‌های روانشناختی نقش مهمی دارند. دیابت نوع ۱ و ۲ نسبت به اثرات استرس کاملاً حساس است (۷).

برادلی در پژوهش بر روی ۱۱۴ بیمار دیابتی، به این نتیجه دست یافت که رخدادن حوادث استرس‌زا در زندگی با مشکلاتی در اداره و کنترل مؤثر دیابت ارتباط دارد (۸). در پژوهشی دیگر بر روی بیماران دیابتی، مشخص شد که بسیاری از این بیماران از واکنش‌های هیجانی (عمدتاً بیشتر غم و اندوه) بهره می‌گیرند که شامل انکار،

(جدول ۱)

در افراد سالم در بین عوامل استرس‌زا، استفاده از مشروبات الکلی و مواد مخدر بیشترین شدت استرس‌زا بین (میانگین ۳/۱۰) و انجام فعالیت‌هایی ورزشی کمترین استرس‌زا بین (میانگین ۱/۵۰) را داشتند، در حالی که در افراد مبتلا به دیابت، احساس مورد بی‌عدالتی واقع شدن (میانگین ۳/۶۴)، بیشترین شدت استرس‌زا بی و فشار اطرافیان (میانگین ۲/۵۲)، کمترین استرس‌زا را داشتند.

همچنین نتایج نشان داد که بین راهکارهای مقابله‌ای در افراد مبتلا به دیابت و سالم تفاوت معناداری وجود دارد ($P<0/05$) و استفاده از راهکارهای مقابله‌ای ناسازگارانه در افراد مبتلا به دیابت بیشتر از افراد سالم می‌باشد (جدول ۲).

در مطالعه حاضر، بیشترین و کمترین راهکار مقابله با استرس، توسط افراد سالم به ترتیب عبارتند از استفاده از تجربیات گذشته (میانگین ۳/۴۲) و خرید اشیای غیرضروری (میانگین ۲/۵۰)، در افراد مبتلا به دیابت بیشترین و کمترین راهکارهای مورد استفاده به ترتیب درون ریزی و دچار اضطراب شدن (میانگین ۳/۵۶) و انحراف افکار با بازی و سرگرمی‌های دیگر (میانگین ۲/۳۳) بودند.

بحث

نتایج به دست آمده از مطالعه حاضر نشان می‌دهد که فراوانی عوامل استرس‌زا در افراد مبتلا به دیابت بیشتر از افراد سالم می‌باشد که این نتایج با پژوهش‌های قبلی در این زمینه همخوانی دارد. انجمن دیابت آمریکا بیان می‌کند که استرس روانی و فیزیکی مانند بیماری یا صدمه، سطح قند خون را بالا برده و مانع آزادشدن انسولین در بدن می‌شود که در افراد باعث ابتلا به دیابت می‌شود (۱۰). فرد دیابتی ممکن است به علت استرس، مراقبت در خصوص استفاده از بعضی غذاها را از یاد ببرد یا مصرف داروی خود را فراموش کند که نتیجه آن تأثیر بر میزان قند

حسب این‌که فرد کدام روش را استفاده می‌کند، به پاسخگویی می‌پردازد. اعتبار پرسشنامه مذکور ۰/۷۳ و روایی آن ۰/۷۶ می‌باشد. داده‌های به دست آمده با استفاده از آزمون تی مستقل در نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل گردید.

یافته‌ها

نتایج به دست آمده از این مطالعه نشان داد که بین فراوانی عوامل استرس‌زا در افراد مبتلا به دیابت و سالم تفاوت معناداری وجود دارد ($P<0/05$) و فراوانی عوامل استرس‌زا در افراد مبتلا به دیابت بیشتر از افراد سالم می‌باشد (جدول ۱).

در بین افراد سالم انزوا و تنهایی، بیشترین (میانگین ۲/۵۴) و انجام کارهای روزمره مانند خرید کردن، کمترین (میانگین ۲) میزان فراوانی استرس‌زا بین نشان داد. در افراد دیابتی نیز بیشترین و کمترین میزان استرس‌زا بین (۲/۸۹) و ترس از تنهایی و عدم امنیت (میانگین ۲/۴۲) بودند.

همچنین بر اساس نتایج به دست آمده، بین شدت عوامل استرس‌زا در افراد مبتلا به دیابت و سالم تفاوت معناداری وجود دارد ($P<0/05$) و شدت عوامل استرس‌زا در افراد مبتلا به دیابت بیشتر از افراد سالم می‌باشد

جدول ۱: مقایسه میانگین عوامل استرس‌زا و شدت آن

در افراد سالم و دیابتی

گروه‌ها	عوامل استرس‌زا	
	فراآوان	شدت
سالم	۱۷۲/۵±۷۷/۲۳	۱۷۲/۲±۷۷/۲۶
دیابتی	۳۰/۸/۲۶±۸۸/۳۹	۳۰/۷/۲۳±۸۶/۸۴

جدول ۲: مقایسه راهکارهای مقابله‌ای در افراد سالم و دیابتی

گروه	راهکارهای مقابله	
	راهکارهای مقابله میانگین	لعراف معيار میانگین
سالم	۲۴/۷۳±۵/۷۱	۱۵/۵۶±۱۰/۵۲
دیابتی		

آمدند کتrol دیابت برایشان راحت‌تر بود (۱۵). اما در پژوهش حاضر افراد دیابتی بیشتر از راهکارهای مقابله‌ای ناکارآمد استفاده می‌کردند.

در تحقیقی دیگر بر روی ۲۵ زن مبتلا به دیابت نوع یک، گلوکز خون و عوامل استرس زای روزانه شرکت کنندگان به مدت ۳۰ روز مورد اندازه‌گیری قرار گرفت و نتایج حاکی از افزایش میزان گلوکز خون در روزهایی بود که افراد دارای استرس بیشتری در مقایسه با روزهایی دیگر بودند (۱۶). اما در پژوهش حاضر، تفکیک جنسیتی وجود نداشت. کرنک و استمنل نیز در پژوهش بر روی ۹۸ بیمار دیابتی و استه به انسولین، نشان دادند که بیمارانی که سطوح کمتری از استرس‌ها را داشتند، کتrol متابولیک خوبی از خود نشان دادند اما افرادی که سطوح استرس بالاتری را تجربه نمودند، کتrol متابولیک ضعیفتری را از خود نشان دادند (۱۷). در پژوهش دیگری مشخص گردید که بیماران دیابتی معمولاً حساس بوده و واکنش شدید به استرس نشان می‌دهند؛ این واکنش هیجانی به استرس می‌تواند باعث ترکش هورمون‌هایی شود که سلامت فرد را به خطر انداخته و بر ساخت و ساز چربی و گلوکز اثر سوء می‌گذارد (۱۸). مطالعه دیگری نشان داد که استرس و اضطراب، غم و غصه، کارهای عضلانی غیرعادی، خستگی بیش از حد و عدم رعایت مقدار و ساعات غذا در بیماران دیابتی، مصرف روزانه انسولین را دگرگون می‌سازد (۱۹). همچنین در پژوهش دیگری مشخص شد که شروع دیابت منجر به تغییرات روان‌شناسنگی در بیماران و به همان اندازه در اعضای خانواده و گروه‌های اجتماعی می‌شود، چرا که ترس و احساس عدم کفايت به طور اغراق‌آمیزی جلوه می‌کند و نیاز به مرابت توسط دیگران افزایش می‌یابد (۲۰). در پژوهش حاضر، تأثیر عوامل استرس‌زا بر خانواده و اطرافیان مورد بررسی قرار نگرفت اما به نظر می‌رسد بررسی و تحقیق در این خصوص و مشخص نمودن اهمیت، شدت و فراوانی این عوامل و تأثیر احتمالی این

خونش خواهد بود. گرچه فرد دیابتی نمی‌تواند استرس را به طور کامل از زندگی خود حذف نماید، با به کار گیری راهکارهای مقابله‌ای بهتر می‌تواند بیماری را تحت کنترل درآورد (۱۱).

در مطالعه‌ای بر روی ۶۱ بیمار وابسته به انسولین زیر ۱۴ سال که از نظر عوامل کنترل سلامت همتامازی شده بودند، بررسی مسائل و وقایع زندگی قبل از ابتلا به دیابت نشان داد که مسائل ناخوشایند مانند انتباط و سازگاری سخت، داشتن خانواده نابسامان و انحراف رفتاری در سال‌های اولیه زندگی، در این بیماران نسبت به افراد سالم کنترل بیشتر بوده است (۱۲). البته سن بیماران در این مطالعه با مطالعه حاضر متفاوت بوده است و این تفاوت ممکن است در نتیجه تحقیق تأثیرگذار باشد.

در پژوهش انجام شده توسط گری مشخص شد که در بیماران دیابتی عامل استرس زا معمولاً فرآیندی مزمن است که طی آن شخص مجبور می‌شود با آن انتباط یابد و این انتباط مستلزم متابولیسم ویژه و پیامدهای روانی - اجتماعی خواهد بود (۱۳). پاسخ بدین به استرس ممکن است به صورت جنگ یا کریز باشد و تکرار استرس می‌تواند موجب نقص در پدیده تنظیمی هیپوتالاموس و کنترل مؤثر هورمونی از طریق بازخوردها شود. این امر منجر به تغییرات عملکردی متعددی در سطوح مختلف سلولی، عضوی و سیستمی و در نهایت بیماری‌های گوناگون می‌شود. دیابت می‌تواند پیامد و حلقه نهایی چرخه استرس - دیابت باشد. راهکارهای مقابله با دیابت متعدد بوده و بسته به خصوصیات افراد، دامنه وسیعی از مهارت‌ها را در بر می‌گیرد.

نتیجه دیگر حاصل از مطالعه حاضر مؤید بیشتر بودن شدت عوامل استرس‌زا در افراد دیابتی در مقایسه با افراد سالم می‌باشد که با پژوهش‌های قبلی همخوانی دارد (۱۴). مثلاً در یک تحقیق ۲۲ نوجوان مؤثر و ۱۷ نوجوان مذکور دیابتی، رابطه گلوکز خون با عوامل استرس‌زا مشخص شد، اما وقتی بیماران با استرس به خوبی کنار

عادی یک درصد قند خون کمتری داشتند. این بیماران در وزن، نوع ورزش و طریقه غذا خوردن خود تغییری ایجاد نکرده بودند. در صورتی که کاهش استرس با روش‌های دیگر برای درمان بیماری دیابت مانند ورزش، تغذیه مناسب و مصرف دارو توأم شود، نتیجه پسیار خوبی خواهد داشت (۲۴). اما در مطالعه حاضر، مشخص شد که افراد مبتلا به دیابت، با توجه به مسایل و مشکلات خاصی که در رابطه با بیماری خود با آن روبرو می‌شوند، نمی‌توانند راهکارهای مقابله‌ای مناسب و سازگارانه‌ای در مواجهه با عوامل استرس‌زا بدهکار ببرند. بیشترین راهکارهای مقابله‌ای در افراد مبتلا به دیابت، شامل درون‌ریزی، مضطرب شدن، کثاره‌گیری کردن از موقعیت، خیال‌بافی کردن و عدم جرأت برخورد با عامل استرس‌زا می‌باشد.

در پایان پیشنهاد می‌شود با توجه به تأثیر عوامل استرس‌زا در بیماران دیابتی آموزش شیوه‌های آرام‌سازی و کنترل استرس در بهبود این بیماران مورد بررسی قرار گیرد. همچنین توصیه می‌شود در مورد امید به زندگی و امید به آینده - با توجه به تأثیر دیابت در نگرش بیماران - تحقیق شود.

تشکر و قدردانی

از آفای دکتر رنوف مستول محترم کلینیک تخصصی دیابت پارسیان مشهد و همکاران محترم‌شان که در اجرا و انجام مطالعه ما را یاری نمودند، تشکر و قدردانی می‌شود.

References

1. Cooper C, Payne I-R. Causes, Coping and Consequences of Stress at Work. New York : John Wiley & Son Ltd; 1994.
2. Blanchard B, Preventive Stress Management in Organizations . New York: American Psychological Association; 1997.
3. Hobfoll SE. The ecology of stress, Newyork: Hemispher pub; 1988.
4. Zdychová J, Komers R. Emerging Role of Akt kinase/protein kinase B Signaling in pathophysiology of Diabetes and its Complications .Physiol Res. 2005; 54(1):1-16.

عوامل استرس‌زا بر شدت یا فراوانی بروز دیابت در بیماران و سایر اعضای خانواده مفید باشد. از طرفی، نتایج پژوهش دیگری نشان داد که مقابله فعالیت محور با نتایج مثبت و مقابله هیجان محور با نتایج منفی در رابطه با بیماری همراه است (۲۱). بر اساس مطالعه دیگری در بزرگسالان، استفاده از رویکردهای کثاره‌گیری و اجتنابی برای حل موقعیت، تأثیرات منفی مانند کاهش وزن و کنترل متابولیک به همراه داشته است (۲۲). نتایج پژوهشی بر روی ۱۲۳ بیمار دیابتی غیر وابسته به اتسولین، نشان داد که بیشتر بیماران دیابتی از سبک انطباقی اجتنابی استفاده می‌کنند که خود منجر به کیفیت نامناسب زندگی می‌شود (۲۳).

در یک تحقیق بر روی ۲۵ بیمار دیابتی (۱۳ نفر گروه تجربی و ۱۲ نفر گروه کنترل)، پس از پاسخ دادن به مقیاس سنجش افسردگی - اضطراب - استرس (DASS) و انعام آزمایش HbA1C ، به گروه آزمایش یک دوره ۱۲ جلسه‌ای مدیریت استرس به شیوه شناختی - رفتاری آموزش داده شد و مجدداً به مقیاس سنجش افسردگی - اضطراب - استرس پاسخ دادند؛ پس از مداخله، میانگین نمرات افسردگی، اضطراب و استرس در گروه آزمایش به طور معناداری کاهش یافت (۲۴). اما در پژوهش حاضر، افسردگی و اضطراب که می‌تواند در کنترل قند خون دخیل باشد مورد بررسی قرار نگرفته است. کاهش اضطراب در بیماران دیابتی می‌تواند به اندازه داروهای پایین آورنده قند خون مفید باشد.

در مطالعه دیگری، بیمارانی که تحت درمان روحی برای کاهش استرس قرار گرفته بودند، از بیماران

5. Snoek FJ, Skinner TC. Psychological aspects of diabetes management. Medicine 2006; 34:61-62.
 6. Watkins CE. Diabetes, Depression, and stress: Northern county psychiatric association: 2004. Available from: URL: <http://www.ncpamd.com/dmdepression.htm>
 7. Taylor S. Health Psychology. McGraw Hill; 2003.
 8. Pitts M, Phillips K. The psychology of health: London: Routledge; 1991.
 9. Cox S. How I coped emotionally with diabetes in my family: Profcare mother child; 1994; 4(5):139-141.
 10. Valles M. How stress affects people with diabetes & what can be done about it. [Cited: Jun 7, 2010]. Available from: URL: <http://diabetes-treatment.suite101.com/article.cfm/how-stress-affects-diabetes-and-what-to-do-about-it>.
 11. Seibel JA. Coping with Chronic Illness. American Diabetes Association. [Cited: July 06, 2010]. Available from: URL: <http://diabetes.webmd.com/guide/stress-management>
 12. Thernlund GM, Dahlquist G, Hansson K, Ivarsson SA, Ludvigsson J, Sjöblad S, et al. Psychological stress and the onset of IDDM in children. Diabetes Care: October 1995 vol. 18 no. 10 1323-9.
 13. Grey M. Coping and diabetes. Journal of diabetes spectrum: 2000; 13(3): 167.
 14. Mitra A. Diabetes and Stress: A Review. Ethno-Med. 2008; 2(2): 131-35.
 15. Hanson SL, Pichert JW. Perceived stress and diabetes control in adolescents: Health Psychology: 1986; 5(5), 439-52.
 16. Aikens JE, Wallander JL, Bell DS, McNorton A. A nomothetic-idiographic study of daily psychological stress and blood glucose in women with Type I diabetes mellitus. J Behav Med. 1994; 17(6): 535-48.
 17. Seiffge-Krenke I, Stemmler M. Coping with every day stress and links to medical and psychosocial adaptation in diabetic adolescent. J Adolesc Health. 2003; 33(3): 180-8.
 18. Wollman BB. Psychosomatic Disorders. London: Springer; 1988.
- ۱۹- مولوی محمدعلی، راهنمای بیماران دیابتی، تهران: نشر سهامی چهر، ۱۳۷۲.
20. Alexander EJ. Psychosomatic medicine: Its principle and application. American Journal of Psychiatry. 1951; 108(4): 318.
 21. Smari J, Valtyssoittir H. Dispositional coping, psychological distress and disease-control in diabetes. Personality and Individual Differences. 1997; 22(2): 151-6.
 - 22- محربی علی، فتنی لادن، دوازده امامی محمدحسن، رجب اسدالله، اثربخشی آموزش مدیریت استرس مبتنی بر نظریه شناختی- رفتاری بر کنترل قند خون و کاهش مشکلات هیجانی بیماران دیابتی نوع ۱. دیابت و لیپید ایران. زمستان ۸۷ دوره ۸ (شماره ۲) صفحات ۱۰۳ تا ۱۱۴.
 24. Surwit R. The Mind-body Diabetes Revolution; New York: Free Press; 2008.